

Maria Pallarès Sans

Entrevista a Xavier Guix Psicòleg, especialista en PNL i mestre

1. Què és per a tu la vida?

Sovint, en la meva imaginació, observo la vida com un gran escenari que m'emmira, em mostra les meves vides, em convida a explorar. La vida és el temps i l'espai que tenim per descobrir-nos i adonar-nos, al capdavant, que tot és un misteri a viure, un lloc ple de fils invisibles als que vas accedint poc a poc, o tot d'una. La vida és per a mi la gran oportunitat de desvetllar-me, créixer i anar adquirint nivells de consciència sobre aquest misteri.

2. Què es pot dir del Més Enllà?

Tot el que diguem serà una limitació del nostre propi llenguatge. Una limitació del nostre sistema perceptiu, un dir per dir perquè en realitat no sabem què dir. Però en canvi en podem intuir alguna cosa. Aquest web de la Maria mateix. Es com si la Maria del més enllà, emprés els de més aquí per a poder-se expressar. Per tant, és difícil delimitar el que és d'aquí i el que és de més enllà. Crec que tot hi conviu, ara i aquí, però en plànols diferenciats. La idea del més enllà és perquè els humans ens agrada comptar el temps i delimitar espais. Un cop despresos de la matèria ja som o serem en un tot on aquests conceptes deixen d'existir.

3. Per què vas escollir ser psicòleg?

Quan era jove, pel que em diuen, tenia força traça en observar i definir la conducta dels meus companys. Tenia olfacte psicològic. Però no va ser fins al 35 anys que em vaig decidir per fer la carrera i entregar-me en cos i ànima a aquesta dimensió. Tot m'hi va anar portant, encara més quan vaig tenir una crisi professional entaforat en el món de la tele, la ràdio i el teatre. Com tot el que és important a la vida, el camí es va anar aplanant perquè tombés cap una direcció i no una altra. Ho miro avui amb certesa i gratitud.

4. Què t'aporta la teva professió?

La llista fora llarga. Potser del més important coneixem a mi mateix a través dels altres. I, alhora, conèixer que els altres no són pas diferents de tu. I que en el fons ens uneixen les mateixes coses fonamentals, si més no pel que fa a l'amor, font d'alegria i de patiment alhora. Els éssers humans som extraordinaris, però les nostres ments ja són una altra cosa. Per això, ajudar a identificar i endreçar els condicionaments de la ment, el cos i l'esperit és una tasca molt especial. Conèixer de què està feta l'estructura de l'experiència humana és un privilegi i alhora una responsabilitat: Com posar la ment al servei de les persones i no a la inversa.

Maria Pallarès Sans

5. Què ens pots dir de la teva experiència professional?

Només puc dir que sóc un privilegiat de poder accedir al coneixement i la saviesa que adquireixo de cada persona, parella o grup amb qui m'entrevisto. Tocar l'ànima humana et dona una perspectiva de l'ànima del món, dels fils que ens uneixen i de la forma tan extraordinària de ser creatius. Alhora, em fa humil davant el sofriment humà i viure en el convenciment que en el fons compartim allò que ens fa humans, la imperfecció, l'intent d'endregar la vida, la trobada amb les ombres i les incoherències.

6. Per què creus que els teus llibres són portadors de coneixement?

Un dia em vaig trobar amb un mestre que sempre deia: Les carències creen valor. I, efectivament, creure tota la vida que havia estat un mal estudiant, una mica curt de gambals perquè vivia sempre als núvols, va crear en mi un autoconcepte de "burro", de poc preparat, així que més de gran vaig dedicar-me a conèixer i a crear coneixement. Molt dels meus llibres són més aviat un intent de demostrar que tenia coneixements, i segurament em vaig passar. Ara ja escric més des de mi.

7. Quina és la relació entre la psicologia i l'espiritualitat?

Molt gran, s'entrecreen perquè l'ésser i el jo petit, o el jo superior i el petit s'interfereixen constantment a les nostres vides. No vivim una psicologia per aquí i una espiritualitat per allà, tot es viu barrejat i confusament, per això cal integrar les dues dimensions. Cal primer haver adquirit un ego o personalitat ferma per poder-la després desidentificar, aprimar-la, apropar-la al buit. En canvi, molta gent espiritualitza l'ego, amaga les seves ferides emocionals a través de les venes de l'espiritualitat.

8. Què és el que més t'interpel·la?

En aquest moment m'interessa tots els camins que porten a la transcendència. Com a bon modelador o expert en pautes i models, vaig obtenint poc a poc unes rutes que ajuden a l'encontre amb el misteri. D'aquest camí n'hi he dit: Emprenedors existencials

La trobada amb Xavier Guix sempre resulta enriquidora i desvetlladora. La seva habilitat comunicativa és una obertura a l'escolta i a l'entesa. La seva sinceritat i empatia traspasa l'espai i fa sentir a l'altre o als altres una proximitat acollidora.

El més sincer agraïment

M. Carme Sans Moyà
Barcelona, agost de 2016